

Groninger Arjen Boerstra (1967) is een vrije geest. Hij verlaat graag de vaste paden en regels van de kunstwereld. De enige grenzen die hij bij het maken van zijn installaties tekenend, zijn van fysieke aard, of zijn materiaal moet niet meewerken...

DOOR SIEVEN WALTER

Celouerd van die houten ufo in Nederland? Nee? Het is toch echt gebouwd, vier jaar geleden in Hoogezand. Het werd waarnaar vliegende schotel op aarde kwam, had zelfs graancirkels. Denk nu niet dat S.T. en consumenten nu hebben beocht. Het was een project van Boerstra. En de houten ufo, niet als formaat: 195 bij 110 centimeter en een gewicht van 50 kilo, kon enkel vliegen doordat het werd voortgetrokken door een heilijger.

In deze ufo zitten alle elementen die kenmerkend zijn voor het werk van de Groningse kunstenaar. Het houten gewaas is ambachtelijk gemaakt, met een achttiende eeuwse afwerking. Het

»Ik wil mezelf blijven verbazen« Arjen Boerstra, vreemde eend in kunstbijt

'Vrij passies' foto's Arjen Jelle 2007

neef dat niemand het herkent. Dat zijn dingen die ik heb geleerd op Academie Minerva in Groningen. Ik wil dingen maken, los van wat mensen er van vinden, maar het besef van publiek is een onderdeel van het werk. Zijn afstudeerproject van dan

kind durf, ook in de volgende omgeving van de eiken kamer, het onmogelijke als mogelijk te zien. Grenzen verwijderen, allen is mogelijk. Elke rok kon worden geweven, ze ben je tot slaaf, dat werd breedweg van stantman. Vansitt dat past besloot Boerstra te werk te gaan. Hij besloot het schiedome op een zeer laag pijntje te zetten en zich volledig te richten op objecten en installaties, die vooral in de openbare ruimte goed gingen. De nieuwsgierigheid van het kind zit nog steeds in Boerstra. Hij houdt van het avontuur. Hij heeft de uitstraling van een moderne Jules Verne, zoekt zijn letterlijk de vergelijking op met avonturiers uit weergang tijden, zoals een poort met lachtraampriester S.F. Cody, waarin Boerstra zelf duidelijk te herkennen valt, al doet ver-kunstenaar zich lompelijk een rol aan. Hij was onder andere Buffalo Bill, een jonge ontdekkers, een nijtwierker, een juwer en een parateurloper. »De linnen verschillende kasten van mijn persoonlijke boven. Wel moet ik er voor waken dat ik niet over de top ga, dat het geen verkleedparade wordt. Ietszofte bodak ik wel een vinger aan de pols. Toch ook ik nadrukkelijk de prijs op, maar het moet niet te banaal worden. Bij het priester rondom Cody hakte het er tegemaak.«

De kunstenaar maakt speciale herten, filmt in ondergrondse geschied, laat intermezzo vingers het luchtruim kiezen en bouwt een boom met een glanzende bodak. »Nog steeds kan ik me verbasen en stuf ik te dommen. Hetlijk kin je alles wat ik probeer bouwen

spiegelbollen en film. Met name de videocamera is niet meer weg te denken uit Boerstra's manier van werken. »Medio jaren negentig werden de videocamera's goedkoper en toen ben ik gaan experimenteren met film. Het filmt is een onderdeel van de performance, die ik vaak rondom een installatie houd. Daarnaast maak ik ook documentaires over het ontstaan van de kunstwerken. Mijn omgang met het materiaal is in de loop der jaren raaijer geworden. Ik hou nu minder bezig met details en de afwerking. Hierdoor maak ik ook sneller beslissingen over de gekozen materialen, ik word ook gebouwen om snelle keuzes te maken, omdat ik het meestwel gemiddeld erg druk heb. Nu ben ik niet vier projecten bezig, waar onder een driedreuve camoflage in de Gouvernementsruimte in Assen.«

Ook in de film lijkt de avonturiers van de beestenen te voeren. Ze is er een film waarin Boerstra een kar voortrekt. De camera is bevestigd aan een lat, die op haar beurt ondersteund uitmakt van de tweezijdige wagen. De camera is gericht op een spiegelbol, die voortaan de lat is vastgezet. Het optische effect van de spiegel zorgt ervoor dat de filmliker een wandelaar ziet die een nacht licht met maden op een kleine wereldbol. Wie heeft als kind nooit gefantaseerd om zo over de aarde te zweven? Wie heeft er nooit van gedroomd zijn eigen wereld te creëren? Boerstra' best zijn dromen.

draagt een gevoel van avontuur en vreemd. Door het gebruik van natuurlijke materialen heeft het ook een romantische en sociale schake kant. Er zit een spanningveld in de 'schotel' tussen de monstige en de ambachtelijkheid aan de ene kant en het moderne van de ufo aan de andere.

Daarnaast is huumor my belang rijk voor Boerstra, zie dan ook de geschreven boodschap die vanuit de lucht tussen de graancirkels te zien is. De 'raistretreigers' hebben er een boodschap achter gelaten, namelijk 'heij'. Is Boerstra een vreemde eend in de kunstbijt? Ik ben eigenwijs, ja. In het wereldje van de beeldende kunst moet je origineel zijn. Maar ook weer niet zo origin-

oek een ontvankelijk schilderij waarin diverse stijlen waren verwerkt. »Of dat de decreten echt aanspraak, vraag ik me af«, glimlacht Boerstra. »Ik volgde de opleiding van ruimtelijke vormgeving, maar wand schilderen te beperkt werken. Ik maakte liever objecten. Dat zijn gebruiksvoorwerpen voor de verbeelding; ze vragen vaak een andere mentaliteit van kijker.«

Jules Verne
De kunstenaar begint een zoektocht naar zijn stijl. »Die vond ik zo'n drie jaar na de opleiding. In 1996 reconstrueerde ik mijn jeugdmaker van vroeger. Het was, zeg maar, een tentnaal model om vanzelf te kunnen werken.« Een

Video
Herd, broes, linnen. De materialkeuze van Boerstra getuigt van een grote ambachtelijkheid. Volgens de kunstenaar zit er een soort schoonheid in dit materiaal, die hem niet aansprekt. Daarnaast maakt hij ook gebruik van geavanceerde spellen als

»Op de foto was arjenboerstra.nl staat meer over de projecten en installaties van de kunstenaar.«